

להלן המענה למכתבי שהתקבל מעוזר המפכ"ל:

מכתבך התקבל בתודה והועבר לעיון המפכ"ל. המפכ"ל מצדד בחיזוק האכיפה בנושא איכות חיים וסבור כי המודל של "השיטור העירוני", שנבנה ע"י אנשי מקצוע מהמשרד לביטחון הפנים והמשטרה, הינו המודל האולטימטיבי לשיפור איכות החיים ולחיזוק של הביטחון האישי.

המפכ"ל התנגד לאורך כך הדרך להקמתן של משטרות עירוניות (פרטיות), בטענה שיש לחזק את המשטרה הלאומית, זאת בעיקר מאחר ובהקמתן של משטרות עירוניות, הכפופות ישירות לראשי הרשויות, יש חשש להיעדר שוויון במתן שירות לקהילות חלשות ולקהילות חזקות ואף חשש מהכנסת שיקולים כלכליים בהפעלת הכוח. זאת ועוד. הפרטת המ"טרה פירושה החלשת השלטון המרכזי. אלה אם כן השיקולים העיקריים להתנגדות וממילא ברור כי אין הכוונה לכך, שמי מהעוסקים בתחום אינו אדם ישר חלילה, אלא כי בסיס ההפעלה הינו בעייתי.

החידוש במודל של "שיטור עירוני" הוא בהקמת יחידות משטרה, אשר יעודן הוא אכיפה אינטנסיבית של עבירות, המטרידות את התושבים בחיי היום-יום באיזור מגוריהם. חידוש נוסף הוא, שראש הרשות וצוותו הם חלק בלתי-נפרד מקביעת השיקולים והמדיניות בנושא האכיפה המוניציפאלית.

כאמור במכתבך, אין ספק כי שיתוף פעולה מערכתי עם משרדי הממשלה ורשויות מקומיות הינו גורם קריטי ביכולת להיאבק בפשיעה. בתוך כך, משטרת ישראל מעודדת ומטפחת עשייה משותפת עם הרשויות המקומיות באמצעות מודלים שונים. די אם אזכיר בהקשר זה את ניידות השיטור המשולב ואת פרויקט "עיר ללא אלימות".

הערכת המפכ"ל לפעילות הקב"טים מועברת בהזדמנויות רבות והוא רואה בהם שותפים אמיתיים לעשייה.

פורום ה"אלוף" יצא לדרך

הריני מבקש להביא לידיעת חברי ארגון הקב"טים עניין שיש בו הצלחה ואפשרויות לקידום הנושאים שבטיפולם, פורום ה"אלוף" יצא לדרך. פורום ה"אלוף" הינו מסגרת של מספר חברי הנהלה אשר תיפגש עם מפקד פיקוד העורף וצוות הפיקוד העוסק בענייני הקב"טים.

הפגישות תתקיימנה בכל רבעון ותחשופנה את דרכי הקב"טים, יכריזו לותיהם וכן מגבלותיהם, וכל זאת כדי לקצר טווח עשייה בינינו לבין פיקוד העורף.

פורום זה מצטרף לוועדת הביטחון של המרכז לשלטון המקומי (מש"מ) ולפורום סגן-שר הביטחון הכולל את רה"ל, שלושה ארגונים הדנים בנושאים המוניציפליים בתחומי החירום והביטחון, עליהם מופקדים, הממונים על שירותי החירום ברשויות המוניציפאליות.

לאחר שנים של השתדלות בעניין, הגענו ומיסדנו מעורבות מירבית במסגרות העוסקות בכך.

אין לי ספק, שהרף הבא אליו אנו צריכים לשאוף ולהשיג, הינו הערה כה נכונה על עשייתנו ומעמדנו כאחראים על החירום והביטחון בשירות המוניציפאלי.

וקצת מעצמי. לפני שבועות אחדים בקרתי בבוקרשט, בירת רומניה ועמדת המום ונפעם מהמגלומניה של מנהיגה שלעבר **צ'אוס'סקו** שמש-תקפת בניית ארמונו המפואר על גבעה מורמת בעיר.

ראיתי נגד עיני את צריפו של **דוד בן גוריון ז"ל**, את חדרו הצנוע של **מנחם בגין ז"ל**, את מטבחון הקטן של **גולדה מאיר ז"ל**, והייתי גאה במנהיגי מדינתנו.

לכשחזרתי ארצה טפח העיתון בפניי עם סוויטה בפרזי של 2,500 יורו ללילה ועם דירה של 400 מ"ר במגדלי אקירוב.

אני מתגעגע ל**בן גוריון**, ל**בגין ולגולדה**.

אוצר בלום

המשך מעמ' 37

למשדרי והתחלתי לגלגל שיחה, תוך שאני מביא אותו להצהיר כי המר-דיעין הוא כל יכול ויודע הכל והמודיעין הישראלי ידוע ככזה. ואז הוספתי ואמרתי, אם אתה חושב שאנו לא יודעים על מה שקרה איתך בשנות ה-50 ועל חזירות אנשי המודיעין הסורי לכפרך ומטבעות הזהב שהם שילמו לאנשיהם, אז אתה טועה, אנו יודעים הכל. נמנענו בזמנו מביצוע מעצרים משיקולים מודיעיניים שהוכיחו את עצמם ועכשיו אני נותן לך הזדמנות לספר. אתה תבחר איפה אתה רוצה להתחיל, בשנות ה-50 או בשנות ה-60? האיש נדהם מדבריי. ניכר היה כי הדברים קלעו אל לב המטרה וב-טרם הספיק להתאושש, אמרתי לו, תחליט עכשיו, אין זמן, שנות ה-50 או ה-60, איפה מתחילים? הוא ענה לי בקול רפה: נתחיל בשנות ה-50.

לשמע תשובתו התלחתי לתת לו לנהל את הודעתו בקצב שלו והוא התחיל וסיפר על מגעים עם סוכנים סוריים שחדרו ללבנון, הגיעו לביתו וגייסו אותו. כן סיפר על מטבעות זהב שקיבל כתגמול, ומכאן התגלגלו לשנות ה-60, כאשר אנשי מודיעין סוריים הגיעו לביתו שבטורקיה וגייסו אותו לפעילות למען המודיעין הסורי. הם קבעו איתו מפגשים בדמשק. שם קיבל מטלות ועבר אימונים. הוא סיפר כי שוכן במחנה פליטים, ירמוך. בשלב זה אמרתי לו כי במחנה פליטים ירמוך יושבים פליטים מאזור צפת, טבריה, ועוד כפרים בגליל, אשר חלקם מועסקים על-ידי המודיעין הסורי. שאלתי אותו את מי פגש ועם מי שוחח? הוא נדהם בשנית ואמר לי, גם את זה אתם יודעים? הנהנתי בראשי, כן גם את זה, ואז סיפר כי פגש במ-חנה פליטים ירמוך פליט שמוצאו מצפת ושאותו הכיר מלפני שנת 1948.

אותו פליט ביקש ממנו להגיע אל ביתו שבצפת ולנסות לאתר אוצר ובו 712 מטבעות זהב, אשר הוטמן מתחת לעדן החלון. הוא סיפר כי לא הספיק להגיע אל הבית, אך הוא מוכן להצביע עליו, שכן הוא מכיר את הבית היטב. שלחנו את האיש עם כוח משטרה ונציג המשרד אל אותו בית מסויים. הוא

הוביל אותנו אל חלון באחד הקירות, שם הצביע על אבן שיש להסירה על-מנת לגלות את אוצר הזהב. הסרנו את האבן ממקומה ומצאנו מתחתיה חלל ריק. היה ברור כי היה זה סליק, אשר רוקן. ראינו בזה סוף הפרשה.

מספר ימים לאחר מכן, פגשתי מכר תושב צפת, אשר סיפר לי כי כוח משטרה הגיע לבית הוריו וחפש נשק, שהושאר שם משנת 1948. הכוח פירק את עדן החלון ולא מצא דבר. אמרתי לו, מזל גדול. ממתי אתם גרים בבית? הוא סיפר כי הם גרים בבית מזה 10 שנים. ומי גר שם קודם? ותשובתו היתה: אדם בשם פלוני המוכר כמגדל בקר בהרי הגליל. היה זה אותו פלוני אשר על-פי השמועות מצא אוצר זהב בביתו בשנות ה-50 ואוצר זה היה מקור התעשרותו ורכישת ערדי הבקר.

סיפור זה כלל רק חלק מהדברים הפיקנטיים שהתגלגלו בתיק החקירה של אותו נחקר. אינני מתייחס כלל לפעילותו המודיעינית כפי שנחשפה בחקירתו. די אם נאמר, שחקירתו הניבה פירות רבים בנושא זה. על אירועים אחרים הקשורים לחקירה זו נתייחס בהזדמנות אחרת.

עם סיום חקירתו התלבטנו, מה לעשות עם אותו נחקר? עמדו בפנינו שתי אופציות. האחת, "העמדה לדין", כאשר המדינה תצטרך לשאת בא-חזקת בני משפחתו, תשלומי ביטוח לאומי, מוסדות רווחה וכיוצ"ב, או לאפשר לו להגר עם בני משפחתו בשנית לטורקיה. הצבנו בפניו את שתי האפשרויות, וזאת כגמול על שיתוף הפעולה המלא שלו בחקירה. הוא בחר באופציה של החזרה לטורקיה, ואכן כך נעשה.

מספר חודשים לאחר-מכן, הוא שלח מכתב מבית המעצר קישון/ג'למה עבור קציני המודיעין ובה ביקש את עזרתנו לקבל שכר שהגיע לו או הגיע לאחד מילדיו ממקום עבודתו באחד ממפעלי עמק הירדן. לא הגבנו למכתב ותמיד אני שואל את עצמי, האם היתה זו יוזמתו הפרטית או שמא היה זה גישוש מחדש מטעם המודיעין הסורי? לאלוהים פתרונים.